

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ
Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Θεσσαλονίκη 13/10/2017

Αριθμός απόφασης : 2066

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ &
ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ**

ΤΜΗΜΑ : Α7' - Επανεξέτασης

Ταχ. Δ/ση : Εγνατία 45

Ταχ. Κώδικας : 54630 – Θεσ/νικη

Τηλέφωνο : 2313-333245

ΦΑΞ : 2313-333258

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).

β. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*»

γ. Της ΠΟΛ 1064/27-4-2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-4-2017).

2. Την ΠΟΛ 1069/04-03-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την με ημερομηνία κατάθεσης 18/5/2017 και αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του, ΑΦΜ, κατοίκου, επί της οδού, Τ.Κ., κατά της με αρ.2017 πράξης επιβολής προστίμου φορολογικής περιόδου 1/1/2016 – 31/12/2016 του προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την ανωτέρω προσβαλλόμενη πράξη, της οποίας ζητείται η ακύρωση.

6. Την από 29/5/2017 Έκθεση Απόψεων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α7 - Επανεξέτασης, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της με αρ. πρωτ./18-5-2017 ενδικοφανούς προσφυγής του, ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την με αριθμό ...-2017 προσβαλλόμενη Πράξη Επιβολής Προστίμου φορολογικής περιόδου 1/1/2016 – 31/12/2016 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. επιβλήθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος πρόστιμο συνολικού ποσού 2.500,00 €, λόγω απώλειας Α.Π.Υ. από 1751 έως 1800 με Α.Π.Θ./2007, κατά παράβαση του άρθρου 13 υποχρεώσεις του Ν. 4174/2013, σε συνδυασμό με το άρθρο 54 παρ. 1 περ. η' του Ν.4174/2013, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 3 παρ. 3α του Ν.4337/2015, που επισύρει τις κυρώσεις του άρθρου 54 παρ. 2 περ. ε' του Ν.4174/2013.

Ο προσφεύγων στις 13/1/2016 προσήλθε στη Δ.Ο.Υ. και κατέθεσε την με αρ. πρωτ./13-1-2016 υπεύθυνη δήλωση, με την οποία γνωστοποίησε την απώλεια, λόγω κλοπής, ενός μπλοκ Απόδειξης Παροχής Υπηρεσιών (Α.Π.Υ.) με αρίθμηση από 1751 – 1800 και με Α.Π.Θ./2007, επισυνάπτοντας και απόσπασμα από το Βιβλίο αδικημάτων – συμβάντων του Τμήματος Ασφάλειας Στη συνέχεια και κατόπιν προφορικής εντολής του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., διενεργήθηκε έλεγχος και απορρίφθηκαν οι λόγοι ανωτέρας βίας ως αιτία απώλειας των Α.Π.Υ. και εκδόθηκε σε βάρος του προσφεύγοντα η ανωτέρω προσβαλλόμενη Πράξη Επιβολής Προστίμου του προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ.

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση της ανωτέρω προσβαλλόμενης πράξης, για τους παρακάτω λόγους :

- Στις 12-1-2016 στην και επί της οδού αριθμ. ..., όπου βρισκόταν η έδρα της επιχειρηματικής του δραστηριότητας, υπηρεσίες γραφείου τελετών, διαπιστώθηκε από τον ίδιο ότι έλλειπε ένα ντοσιέ στο οποίο είχε πάντα μέσα το μπλοκ αποδείξεων παροχής υπηρεσιών. Αμέσως μόλις διαπίστωσε την έλλειψη του μπλοκ, και αφού το αναζήτησε παντού, όπως και ο υιός του, μετέβη αμέσως στο αστυνομικό τμήμα για να υποβάλλει σχετική μήνυση. Στη συνέχεια ενημέρωσε άμεσα το λογιστή του και κατόπιν ο ίδιος ως όφειλε και σύμφωνα με το νόμο, την επόμενη μέρα μετέβη στην Δ.Ο.Υ. για να δηλώσει το σχετικό συμβάν προσκομίζοντας ταυτόχρονα και αντίγραφο του με αριθμ. πρωτ./12-1-2016 βιβλίου αδικημάτων και συμβάντων του Τμήματος Ασφαλείας Μετέπειτα και λόγω του γεγονότος αυτού, εξέδωσε νέο μπλοκ αποδείξεων παροχής υπηρεσιών και εξέδωσε ξανά όλες τις αποδείξεις που είχε εκδώσει μέχρι την απώλεια του μπλοκ, για τις οποίες φορολογήθηκε και πλήρωσε τον αναλογούντα ΦΠΑ. Επομένως ο ισχυρισμός της φορολογικής αρχής ότι δεν συνέτρεχε το γεγονός της ανωτέρας βίας και ότι ο ίδιος απέκρυψε φορολογητέα ύλη δεν ευσταθεί, καθώς μετά την έκδοση ληξιαρχικών

πράξεων θανάτου υποχρεούται να εκδίδει παραστατικά. Δεν απέκρυψε φορολογητέα ύλη ούτε βέβαια ήταν αυτός ο σκοπός του, αλλά ούτε και υπήρξε αμελής, αλλά κατέβαλε την απαιτούμενη επιμέλεια και σύνεση ως όφειλε και μπορούσε. Προς επίρρωση των ισχυρισμών του προσκομίζει τα εξής έγγραφα : 1) ληξιαρχικές πράξεις θανάτου – κηδειών από τον Οκτώβριο μέχρι το Δεκέμβριο του 2015 και από τον Ιανουάριο μέχρι το Μάρτιο του έτους 2016, για τις υπηρεσίες – τελετές που ανέλαβε το κεντρικό του κατάστημα στην , 2) Βιβλία εισόδων – εξόδων από τον Οκτώβριο του έτους 2015 έως και το Μάρτιο του έτους 2016, στα οποία καταγράφονται οι αποδείξεις, 3) έντυπα ΦΠΑ για το 4^ο τρίμηνο του έτους 2015 και για το 1^ο τρίμηνο 2016 και 4) δήλωση φορολογίας εισοδήματος, Ε3, Ε1 και εκκαθαριστικό για το οικονομικό έτος 2015.

- Η από 22-3-2017 έκθεση ελέγχου επιβολής προστίμου, δεν του κοινοποιήθηκε ώστε να λάβει γνώση για να μπορεί να αντικρούσει τα εκτιθέμενα σε αυτή.
- Η επιβολή του προστίμου και η βεβαίωση αυτού έγινε χωρίς να κληθεί προκειμένου να διατυπώσει τις απόψεις του.

Επειδή, στο άρθρο 13 του Ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 3 παρ.1 του Ν.4337/2015 ορίζεται : « 1. Κάθε πρόσωπο με εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα υποχρεούται να τηρεί αξιόπιστο λογιστικό σύστημα και κατάλληλα λογιστικά αρχεία σύμφωνα με τα λογιστικά πρότυπα που προβλέπονται στην ελληνική νομοθεσία, για τη σύνταξη των χρηματοοικονομικών καταστάσεων και άλλων πληροφοριών σύμφωνα με τη φορολογική νομοθεσία. Για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νόμου, το λογιστικό σύστημα και τα λογιστικά αρχεία εξετάζονται ως ενιαίο σύνολο και όχι αποσπασματικά τα επιμέρους συστατικά τους, σε ό,τι αφορά την αξιοπιστία και την καταλληλότητά τους. 2. Τα βιβλία και στοιχεία πρέπει να διαφυλάσσονται κατ' ελάχιστον: α) για διάστημα πέντε (5) ετών από τη λήξη του αντίστοιχου φορολογικού έτους εντός του οποίου υπάρχει η υποχρέωση υποβολής δήλωσης ή β) εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 36 του Κώδικα, έως ότου παραγραφεί το δικαίωμα έκδοσης από τη Φορολογική Διοίκηση πράξης προσδιορισμού του φόρου, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο αυτή ή γ) έως ότου τελεσιδικήσει η απαίτηση της Φορολογικής Διοίκησης σε συνέχεια διενέργειας φορολογικού ελέγχου ή έως ότου αποσβεστεί ολοσχερώς η απαίτηση λόγω εξόφλησης. 3. Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα ορίζονται οι αναγκαίες λεπτομέρειες για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.».

Επειδή, στο άρθρο 54 του Ν. 4174/2013 όπως αντικαταστάθηκε και ισχύει με το άρθρο 3 παρ. 3 του Ν.4337/2015 ορίζεται ότι : «1. Για καθεμία από τις παρακάτω παραβάσεις επιβάλλεται πρόστιμο στον φορολογούμενο ή οποιοδήποτε πρόσωπο, εφόσον υπέχει αντίστοιχη υποχρέωση από τον Κώδικα ή τη φορολογική νομοθεσία που αναφέρεται στο πεδίο εφαρμογής του: η. δεν συμμορφώνεται με τις κατά το άρθρο 13 υποχρεώσεις του.

2. Τα πρόστιμα για τις παραβάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 καθορίζονται ως εξής: ... ε) δύο χιλιάδες πεντακόσια (2.500) ευρώ στις περιπτώσεις ε` και ζ` και η` της παραγράφου 1...».

Επειδή, περαιτέρω, στο άρθρο 61 του Ν.4174/2013 ορίζεται «1. Ο φορολογούμενος δύναται να ζητά απαλλαγή από τόκους ή πρόστιμα σε περίπτωση ανωτέρας βίας. Απαλλαγή δεν χορηγείται, αν δεν έχουν εξοφληθεί, πριν από το αίτημα απαλλαγής, όλοι οι φόροι για τους οποίους επιβλήθηκαν τα πρόστιμα. Απαλλαγή δεν χορηγείται για τόκους και πρόστιμα που επιβάλλονται για ανακριβή δήλωση, καθώς και για τα πρόστιμα που επιβάλλονται για παραβάσεις φοροδιαφυγής. 2. Το αίτημα απαλλαγής απευθύνεται στον Γενικό Γραμματέα και: α) υποβάλλεται εγγράφως, β) περιέχει τα στοιχεία και τον αριθμό φορολογικού μητρώου του φορολογουμένου, γ) φέρει την υπογραφή του φορολογουμένου ή νόμιμα εξουσιοδοτημένου προσώπου, και δ) περιγράφει όλα τα γεγονότα και περιλαμβάνει τα αποδεικτικά στοιχεία που αποδεικνύουν την ανωτέρα βία.».

Επειδή, στην παρ. 13 της ΙΙ ενότητας της ΠΟΛ 1252/2015 διευκρινίζεται ότι: «13. Απαλλαγή λόγω ανωτέρας βίας (άρθρο 61) Με τις διατάξεις του άρθρου 61 παρέχεται η δυνατότητα στον φορολογούμενο να ζητά απαλλαγή από τόκους και πρόστιμα λόγω ανωτέρας βίας, υπό την προϋπόθεση της εξόφλησης πριν την υποβολή του αιτήματος όλων των φόρων για τους οποίους επιβλήθηκαν τα πρόστιμα.

Απαλλαγή μπορεί να χορηγηθεί για τις εκπρόθεσμες δηλώσεις καθώς και για τόκους ή πρόστιμα που έχουν επιβληθεί λόγω παράλειψης υποβολής δήλωσης. Δεν χορηγείται απαλλαγή για τόκους και πρόστιμα που επιβάλλονται για ανακριβή δήλωση ή για παραβάσεις φοροδιαφυγής.

Λαμβάνοντας υπόψη την κείμενη νομοθεσία και νομολογία, ως περίπτωση ανωτέρας βίας γενικά θα μπορούσε να θεωρηθεί οποιοδήποτε ανυπαίτιο για το φορολογούμενο, έκτακτο ή εξαιρετικής φύσης γεγονός, το οποίο δεν αναμενόταν και δεν ήταν δυνατό να προληφθεί ή να αποτραπεί παρά την επίδειξη από πλευράς του κάθε δυνατής επιμέλειας και σύνεσης, ανεξάρτητα εάν το γεγονός είναι αντικειμενικό (φυσικές καταστροφές κλπ.) ή όχι. Τα γεγονότα αυτά, εφόσον αποδεικνύονται με τα στοιχεία που υποβάλλει ο φορολογούμενος, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 61, εκτιμώνται από το αρμόδιο όργανο, το οποίο χορηγεί την απαλλαγή κατά την κρίση του.».

Επειδή, με μια σειρά αποφάσεων του Συμβουλίου της Επικρατείας (ΣΤΕ 4206/2011, ΣΤΕ 4782/1996, ΣΤΕ 3693/1992) είχε κριθεί στο παρελθόν, ότι σε περίπτωση απώλειας βιβλίων ή στοιχείων μέσα στο χρόνο που ορίζεται για τη διαφύλαξή τους, επιβάλλεται κατ' αρχήν πρόστιμο, εκτός εάν ο φορολογούμενος προβάλει και αποδείξει ότι η απώλεια των βιβλίων ή στοιχείων οφείλεται σε λόγους ανωτέρας βίας, ήτοι εάν επικαλεστεί και αποδείξει ότι η απώλεια έλαβε χώρα παρά την καταβολή εκ μέρους του της άκρας επιμέλειας που επιβάλλεται από τις περιστάσεις για τη διαφύλαξή τους.

Επειδή από τα ανωτέρω συνάγεται ότι σε περιπτώσεις καταστροφών ή κλοπών, οι εν γένει καταστροφές ή απώλειες πρέπει να τεκμηριώνονται από εκθέσεις ή βεβαιώσεις αρμόδιας δημόσιας αρχής. Εν προκειμένω, ο προσφεύγων προσκόμισε το με αρ. πρωτ. /12-1-2016 απόσπασμα από το Βιβλίο αδικημάτων – συμβάντων – συλλήψεων – συστάσεων και παραπόνων του Τμήματος Ασφάλειας όπου, κατά δήλωσή του, αναφέρει ότι : «Σήμερα στις 12-1-2016 και ώρα 10:30, προσήλθε ο, γεν. και κατήγγειλε ότι άγνωστος -οι δράστης-ες, περί την ώρα 9:00 ώρα της 12-1-2016 εισήλθαν στο γραφείο τελετών του πατέρα του, επί της οδού στηνκαι από το εσωτερικό του αφαίρεσαν ντοσιέ στο οποίο περιέχονταν ένα τιμολόγιο – διπλότυπο είσπραξης με αύξοντα αριθμό 1751-1800 και διάφορα άλλα προσωπικά του έγγραφα. Άγνωστος-οι δράστης-ες αναζητούνται. Ενεργείται προανάκριση.». Ο προσφεύγων προσκόμισε υπεύθυνη δήλωση, όπου αναφέρει ότι τα τιμολόγια διπλ. είσπραξης που αναφέρει το απόσπασμα του τμήματος ασφάλειας, είναι αποδείξεις παροχής υπηρεσιών. Από τα ανωτέρα πιθανολογείται και δεν εξακριβώνεται η κλοπή των επίδικων στοιχείων. Δεν προσκομίστηκαν εκθέσεις πραγματογνωμοσύνης, εκθέσεις αστυνομικής αρχής, δικαστικές αποφάσεις κλπ. όπου θα αποδεικνύονταν περαιτέρω τόσο η διάπραξη της εν λόγω παράβασης αλλά και ότι ο προσφεύγων επέδειξε τη δέουσα επιμέλεια για την διαφύλαξη των απολεσθέντων στοιχείων. Επομένως, ορθώς ο έλεγχος της Δ.Ο.Υ. απέρριψε τους επικαλούμενους από τον προσφεύγοντα λόγους ανωτέρας βίας και επέβαλε το προσβαλλόμενο πρόστιμο.

Επειδή, σύμφωνα με το με αρ.πρωτ. /19-4-2017 διαβιβαστικό έγγραφο της Δ.Ο.Υ., η προσβαλλόμενη πράξη επιβολής προστίμου συνκοινοποιήθηκε με την από 1/11/2016 έκθεση ελέγχου της Δ.Ο.Υ., με συστημένη επιστολή (RE.....GR), και ο σχετικός ισχυρισμός περί μη κοινοποίησης της εν λόγω έκθεσης ελέγχου απορρίπτεται ως παρελκυστικός προβαλλόμενος.

Επειδή, η δημόσια διοίκηση δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, όπως αυτή καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 2, 43, 50, 82, 83 και 95 & 1 του Συντάγματος (ΣτΕ 8721/1992, 2987/1994), και η οποία συνεπάγεται ότι η διοίκηση οφείλει ή μπορεί να προβαίνει μόνο σε ενέργειες που προβλέπονται και επιβάλλονται ή επιτρέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν το Σύνταγμα, οι νομοθετικές πράξεις, οι διοικητικές κανονιστικές πράξεις, που έχουν εκδοθεί βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης, καθώς και από κάθε κανόνα ανώτερης ή ισοδύναμης προς αυτούς τυπικής ισχύος, με αποτέλεσμα η επιβολή των προστίμων να μην καταλείπεται στη διακριτική εξουσία της φορολογικής αρχής, αλλά να αποτελεί δέσμια ενέργεια, υπό την έννοια ότι η φορολογική αρχή, εφόσον διαπιστώσει τη διάπραξη της παράβασης και τη συνδρομή των τασσόμενων από το νόμο προϋποθέσεων, να είναι υποχρεωμένη να προβεί στην επιβολή του προστίμου χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η πρόθεση διάπραξης της παράβασης (Σχετ. ΣτΕ 2074/82).

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 62 του Ν.4174/2013 ορίζεται : «1. Ο Γενικός Γραμματέας είναι αρμόδιος για την έκδοση πράξεων επιβολής προστίμων. Οι διατάξεις του Κώδικα, και ιδίως αυτές που αφορούν το φορολογικό έλεγχο, τον προσδιορισμό φόρου την παραγραφή και την είσπραξη, εφαρμόζονται αναλόγως και για τις πράξεις επιβολής προστίμων.

2. Η πράξη επιβολής προστίμων κοινοποιείται στον φορολογούμενο ή το ευθυνόμενο πρόσωπο: α) μαζί με την πράξη προσδιορισμού του φόρου ή β) αυτοτελώς, εάν η πράξη προσδιορισμού του φόρου δεν εκδίδεται ταυτόχρονα. 3. Η πράξη επιβολής προστίμων πρέπει να περιλαμβάνει αυτοτελή αιτιολογία. 4. Ο φορολογούμενος ή το ευθυνόμενο πρόσωπο καλείται εγγράφως από τον Γενικό Γραμματέα να υποβάλλει ενδεχόμενες αντιρρήσεις του σχετικά με επικείμενη έκδοση πράξης επιβολής προστίμων τουλάχιστον είκοσι (20) ημέρες πριν την έκδοσή της, με εξαίρεση τις υποχρεώσεις καταβολής προστίμων για διαδικαστικές παραβάσεις, καθώς και για πρόστιμα, τα οποία προκύπτουν και επιβάλλονται κατά τον άμεσο, διοικητικό, εκτιμώμενο ή προληπτικό προσδιορισμό του φόρου».

Επειδή περαιτέρω, σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις του άρθρου 62 του Κ.Φ.Δ., δεν υφίσταται υποχρέωση τις φορολογικής αρχής να καλέσει το φορολογούμενο για να εκφράσει τις απόψεις του σχετικά με το επιβαλλόμενο πρόστιμο και ο σχετικός ισχυρισμός απορρίπτεται ως αλυσιτελώς προβαλλόμενος. Εξάλλου, όπως ήδη έχει κριθεί (ΣτΕ 98/2015) απαιτείται από τον προσφεύγοντα και παράλληλη αναφορά των ισχυρισμών που αυτός θα προέβαλλε προς τη Διοίκηση, αν είχε κληθεί. Περαιτέρω, «όταν βάσει της συγκεκριμένης ειδικής νομοθεσίας που διέπει την έκδοση της δυσμενούς διοικητικής πράξεως προβλέπονται, πέραν της αρχικής προηγούμενης ακροάσεως, και ένα ή περισσότερα στάδια ενδικοφανούς διαδικασίας ενώπιον ανωτέρων οργάνων, η μη τήρηση του προβλεπόμενου τύπου της προηγούμενης ακροάσεως κατά την διαδικασία εκδόσεως της αρχικής πράξεως καλύπτεται, εφόσον ο ενδιαφερόμενος ασκήσει την ή τις ενδικοφανείς προσφυγές και προβάλει τους κρίσιμους, κατ' αυτόν, ισχυρισμούς που δεν προέβαλε πριν την έκδοση της αρχικής πράξεως.» (ΣτΕ 4447/2012).

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

την **απόρριψη** της με ημερομηνία κατάθεσης 18/5/2017 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του, ΑΦΜ

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσά με βάση την παρούσα απόφαση (ταυτίζεται με της φορολογικής αρχής):

Φορολογική περίοδος 1/1/2016 – 31/12/2016

Μη συμμόρφωση με τις κατά του άρθρου 13 υποχρεώσεις του Ν.4174/2013, σε συνδυασμό με το άρθρο 54 παρ. 1 περ. η' του Ν.4174/2013, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 3 παρ. 3α του Ν.4337/2015, που επισύρει τις κυρώσεις του άρθρου 54 παρ. 2 περ. ε' του Ν.4174/2013.

Ποσό προστίμου : 2.500,00 €

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο
Η Υπάλληλος του Αυτοτελούς
Γραφείου Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ο ΠΡΟΙΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΙ
ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

ΚΑΤΣΙΟΥΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.